

OBDODBJE MED ROMANTIKO IN REALIZMOM (1848–1899)

- začetek omenjenega obdobja je okoli leta 1850 (konec slovenske romantike leta 1849, ko umre France Prešeren), konec pa okoli 1900 (ko se prične slovenska moderna)
- slovenska književnost se v letih 1848–1899 počasi približuje realizmu, ga doseže proti koncu stoletja, na začetku pa nadaljuje še romantiko in tudi kasneje ohranja v sebi marsikatero njenih sestavin
- Lat. *res, realis* – stvar, stvaren. Na splošno izraz za stvaren pogled na življenje. V literarni zgodovini pa ime za književno smer 19. stoletja, ki predstavlja stvarnost tako, da postavlja ljudi v odvisnost od stvarnih življenjskih sil (bioloških, psiholoških, zgodovinskih).

Pomen tega obdobja za slovenski književni razvoj:

- razmah krajše pripovedne proze (Levstik – *Popotovanje od Litije do Čateža*; Jenko – *Tilka*; Jurčič – *Telečja pečenka*; Kersnik – *Kmetske slike: Mačkova očeta*; Tavčar – *Med gorami*),
- nastanek romana (Jurčič: *Deseti brat*, 1866; Kersnik – *Jara gospoda*; Tavčar – *Visoška kronika*),
- razcvet lirske poezije (Jenko – *Obrazi*; Gregorčič – *Človeka nikar!*, Levstik – *Dve otvi*),
- prvi izvirni poskusi v tragediji in komediji (Levstik: *Tugomer*)
- nov razmah epske poezije (Aškerc – *Balade in romance: Mejnik*),
- razvoj književne kritike in esejistike (Levstik, Stritar)